

Fortsett undersökning af ett röse från
falkvandringstiden på Palomäki backe i Peonti
hemmans mark i Isokytö by, Uskela socken.

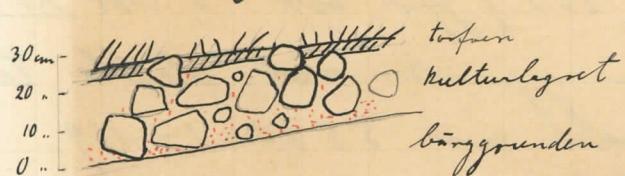
Rösets västra del hade redan år 1910 blif-
vit genomsökt af mig, för vilken undersökning
jag redogjort i en berättelse till Arkeologiska
Kommissionen samt (i horthet) i Praehistorische
Zeitschrift IV, 1914, sid. 151-155 (jfr ook FM XVIII,
1911, sid 50/51). De fynd, som gjordes vid detta till-
fälle, är katalogiseraa under nr 5580:1-119.

I juni 1914 undersöktes rösets stora norra
hälft. Härvid konstaterades att röset sträcker sig
ungefärs 3 m längre i W, O och N än det hittills
undersökta området och bildar en oregelbunden
koets af inemot 9 m diameter. Den norra randen
var delvis utmärkt genom stora stenar, mellan hvilka
fanns en otydlig och ofullständig rad mindre, till
en del af grästorfen täckta stenar. I SW begränsa-
des det nu undersökta området af en liten bågsknall
med ett tänligen brant stup (β 1 på kartan) mot O ^{i 5°}
~~mot~~ den år 1910 undersökta delen af röset och en annan
bågsknall (i rutorna C₂, D₂, D₃). Rösets norra hälft
slutar ungefärs halffannen m från W till O.

Vid undersökningen anträffades under den tunna
och mägr grästorfen överst ett lager af smäste-
nar samt under detta - inbäddade i sandjord - på områ-
dets högre belägna västra del 1-2 samt inom de lä-
gre delarna 2-3 hvarf hufundstora och mindre stenar,
af hvilka de djupare liggande var nägot större än
de högre upp liggande. Särskilett tätt packade, flack-
vis inkilade mellan hvarandra, lågo stenarna i det
undersökta områdets mitt (rutorna A₃, B₃). Den

starkt sluttande ejämna bärgrunden ligg i olika djup under jordytan, dock sällan djupare än 30 cm.

Brända ben hittades i den nu undersökta delen af röset i längt mindre mängd (^(1,302 kg) än innan den är 1910 utgrävda södra hälften, där viktens benbitar blefvo uppsamlade till en sammanlagd vikt af ca 20 kg. De uppträdde nu tätast i rutorna B₃ och C₃ och lågo i likhet med metallföremålen i fyllnadsjorden mellan stenarna, talrikast dock under det djupaste stenlaget (jfr det schematiska genomsnittet här ovan, där de brända benmullorna är betecknade med röda prickar).

och C₃ och lågo i likhet med metallföremålen i fyllnadsjorden mellan stenarna, talrikast dock under det djupaste stenlaget (jfr det schematiska genomsnittet här ovan, där de brända benmullorna är betecknade med röda prickar).

Utbrytet af graffad var i jämförelse med fynden från den södra hälften obetydligt. De hittade föremålen äro katalogiseraa under nr 6658:1-17 och deras fyndställen äro utmärkta på kartan över graven. Särskilt bör anmärkas att den andra halvan af den bronspincett, af vilken den förra hälften hade hittats år 1910, nu blev funnen vid röllning af jord, som var tagen ur det undersökta områdets södra del (rutan C₃).

Alfred Hackman.

Uuskela socken
H. M. 6658.

En del af en brandgraf på Palomäki
på Puonti hemmans mark i Isokylä by,
Uuskela socken, under pågående undersökning.
Stenläggningen under torfven borttädd. Rutorna
A 2, A 3. Bilden är tagen från W mot O.

A. Hackman 1914.

(1910)

Hn

Uskela socken.

1. I förgrunden Palomäkis sydöstra sluttning, i fonden Uskela ådalen vid fyndstället för fyndet H. M. 5580: 1-15 på Puonti hemmens mark i Iso kylä by. Vid + Uskela kyrka.

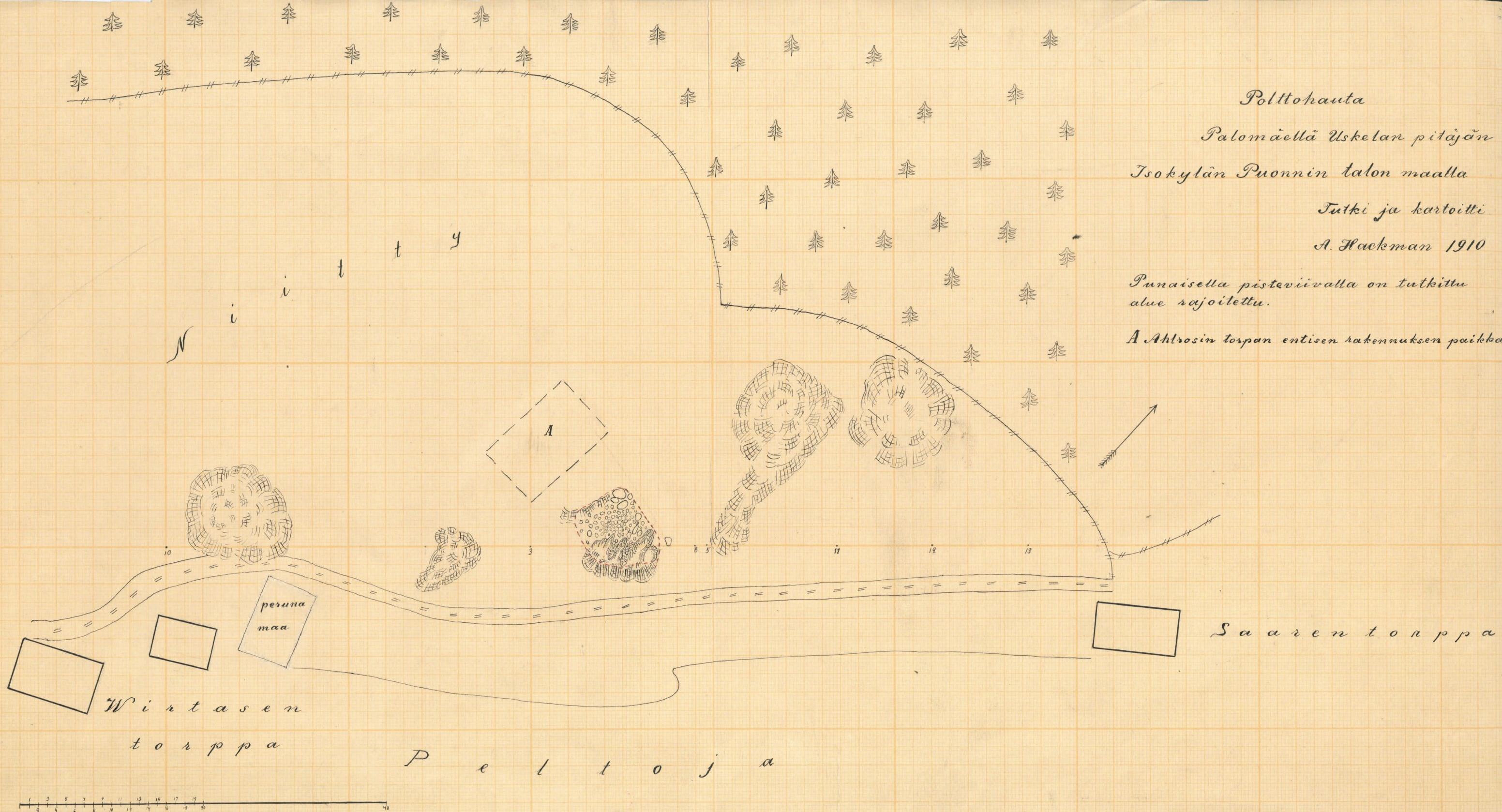

2. I förgrunden brandgraven H. M. 5580: 1-19 på Palomäkis sydöstra sluttning.

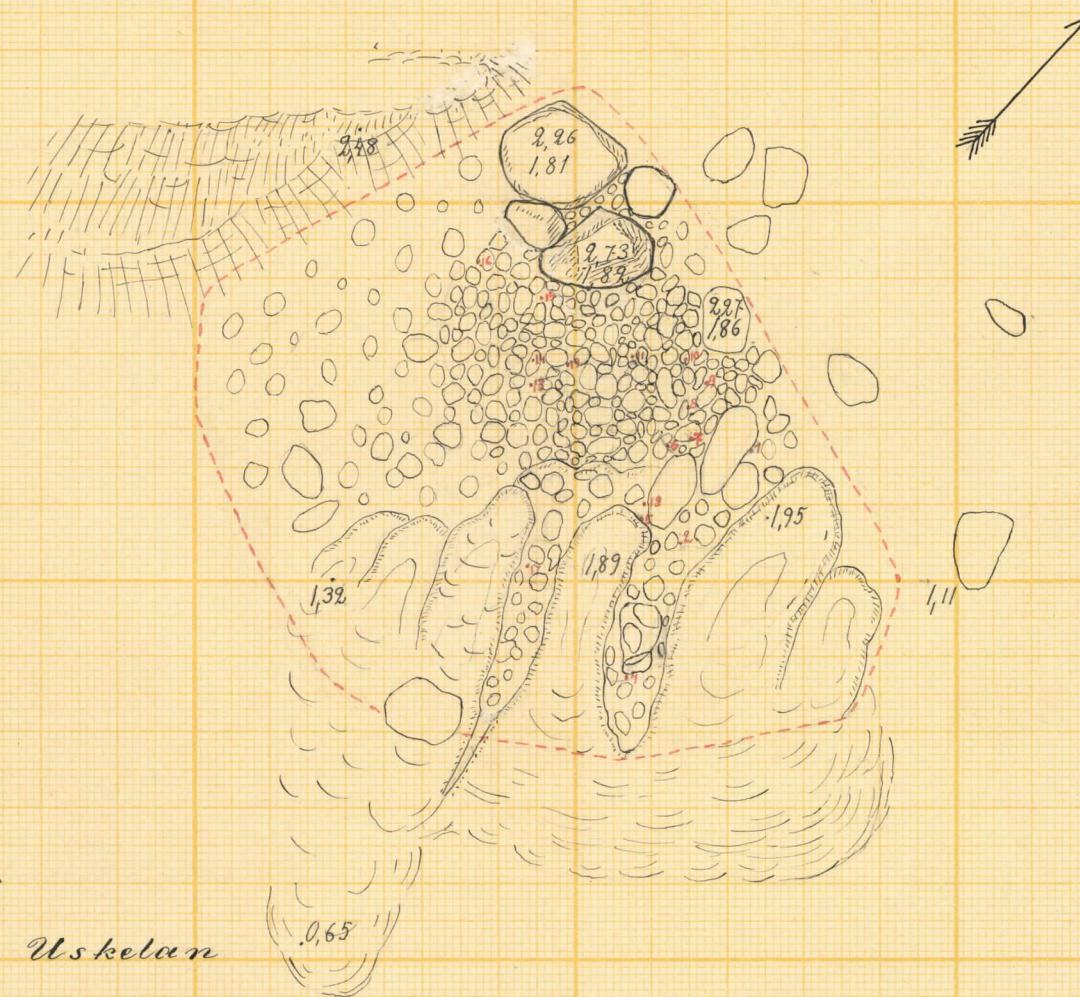

3. Brandgrafen på Palomäkin sydvästra sluttning,
sedd från SW: stenplanen under torfven.

A. Hackman 1910.

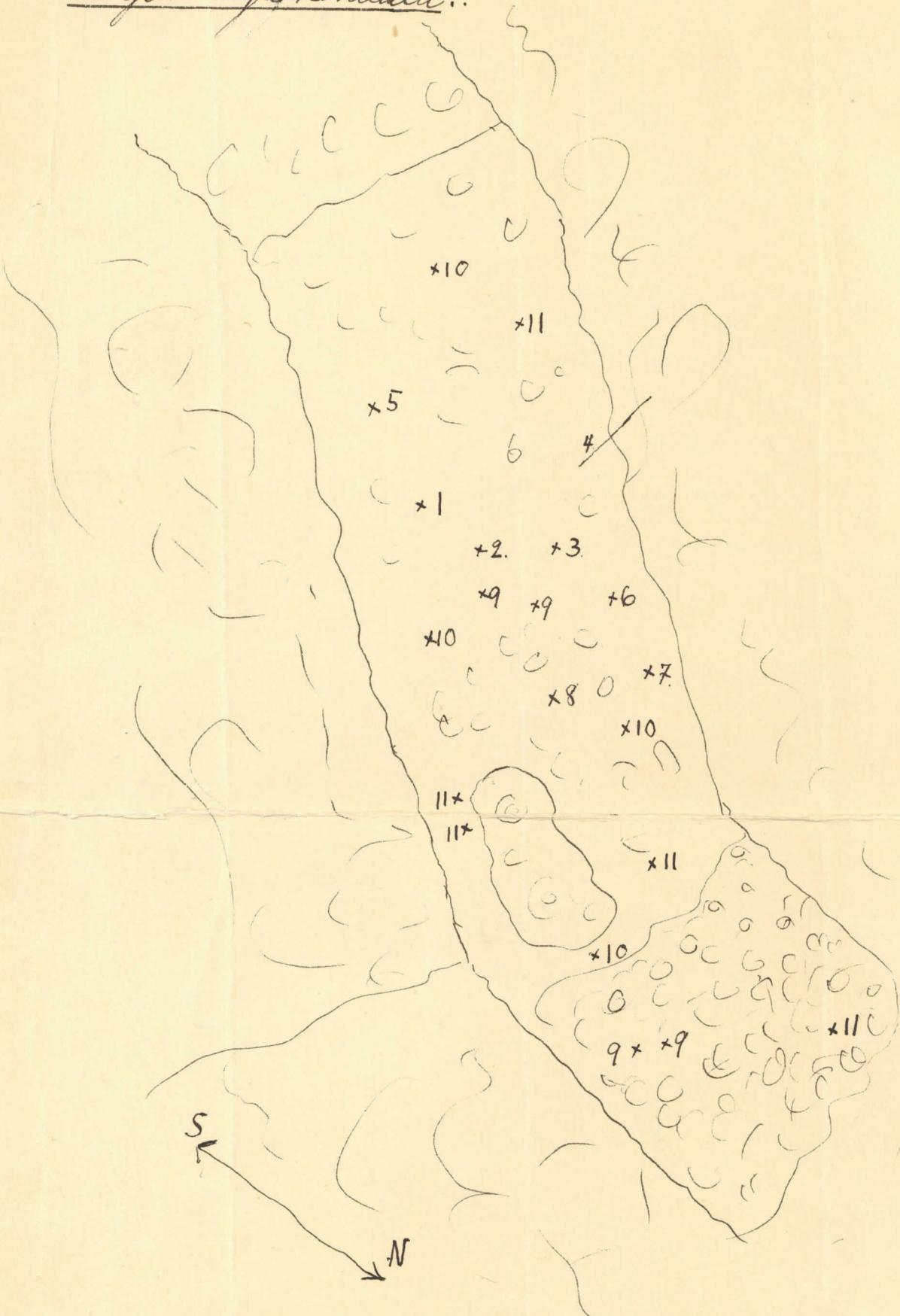

(1910)
H2

Punaisella pisteviivalla on tutkittu alue
rajoitettu.

Purros eräästä Palamäen tehtävinteellä Uuskelassa lägyön
pelloakalmiston hautasla sekä siilä $\frac{2}{6}$ 1910 lavallujen muinais-
kalujen löytökohteista..

1. Kierresarmus.

2. Hankineula.

3. Sulamit laukappale.

4. Keihään kärki.

5. Taipumil neula (?)

6. Ykinkertäinen neula.

7. Neulan kappale; pää
kalmuvaivainen.

8. Alunapihdil.

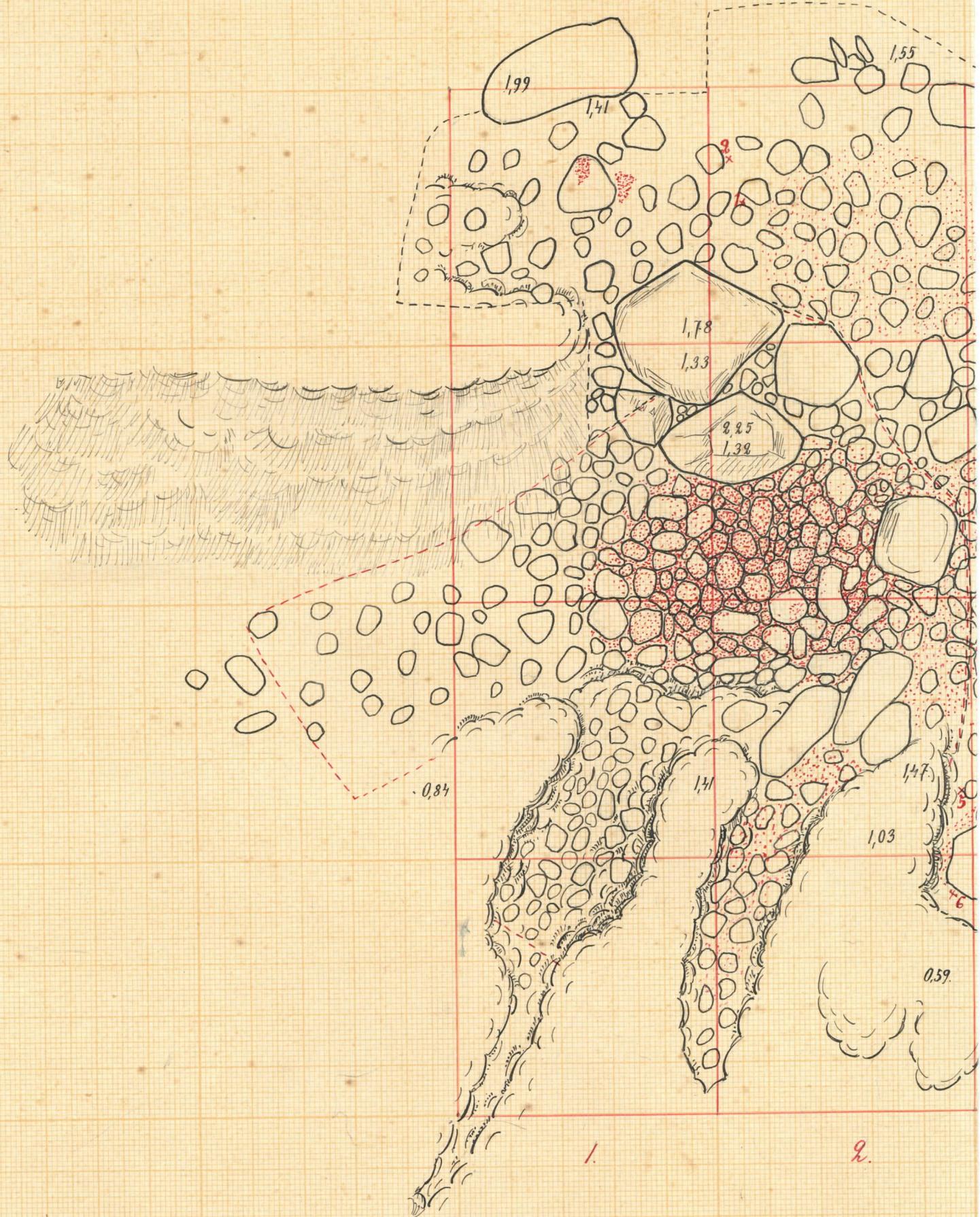
9. Kappaleita sormukkeesta.

10. Kappaleita kelpikaristusta.

11. Kilven kuumatyynauja

Haudon seimus =

Taiva ali iinja kiuia
ja kallialta. Mukulo-
kuia ali paljain; erittäin
kin paljaisipaikka kiuin-
ti siiua sekä kallioita kiu-
mialta.

Polttohauta
Palomäällä Uskelan
Isokylän Puonnin
talon maalla.

Tutki ja kartoitti
A. Hackman 1910 ja 1914.

A. V. 1910 tutkittu ala on punaisella viivalla rajoitettu, v. 1914 tutkittu ala mustalla viivalla.
H.M. 5580, 6658.

0 25 50 75 1 2 3 4 m

